

stet for hans Vedkommende paa Grund af, at han kun har været konstitueret, og at han derved har faaet mere i aarlig Løn i den Tid, han har fungeret, end dersom han havde været fast ministerielt ansat. Derfor foreslaar Udvalget, at Pensionen nedsættes fra 1,800 Kr. til 1,380 Kr. Det er opløst ved en Skrivelse fra Ministeriet, som staar afskrykt bag paa Betænkningen, at ved Opsparing af 5 pCt. af Statsraad Herholdts Lønning, 3,600 Kr. aarlig, vilde der ved en Forrentning af 5 pCt. aarlig den 1ste April forskommende være opsamlet et Beløb af c. 2,620 Kr., for hvilket der hos Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 vilde kunne erhverves en Livrente af c. 420 Kr. aarlig for den paagældende. Dette Forslag tillader jeg mig altsaa paa det samlede Udvalgs Begne at anbefale.

Indenrigsministeren (Singer & Lev)

Statsraad Herholdt har kun været konstitueret som Bygningsinspektør. Som Følge deraf tillkommer der ham ikke Lovmæssig Pension, og deraf vil jo følge, at Ministerens Stilling ikke er synderlig stærk med Hensyn til Kravet om Pensionering, men at en saadan maa gives efter Willighed. For saa vidt kan jeg jo ikke sige noget imod, at man nedsætter Pensionen. Jeg maa altsaa nøjes med, hvad jeg kan saa Tingene til at bevilge, det erkender jeg. Motiveringen, der er givet for Nedsættelsen, er imidlertid efter min Mening ikke rigtig. Det er nemlig saa, at Bygningsinspektørerne bleve udeladte som kongelige Embedsmænd, fordi man tænkte paa en Omordning af Forholdene; men jeg maa anse det for utvivlsomt, at hvis man ikke havde udstudt Ordningen for Bygningsinspektørernes Vedkommende, vilde de være komne ind i Embedsmændenes Klasse og ikke i Bestillingsmændenes Klasse, og den ærede Ordfører vil jo vide, at Loven af 1ste April 1871 angaar Bestillingsmænd; der staar i alt Fald i den: „For de i nærværende Lov omhandlede Bestillingsmænd, som ikke have kongelig Ansættelse, saa vel som for dem, der lønnes af de foregaaende Paragraf nævnte“ — § 6 i Loven af 1ste April 1871 — „kan der aftortes indtil 5 pCt. i deres Lønninger for at anvendes til Forsørgelse af dem og deres efterladte. De nærmere Regler i saa Henseende fastsættes ved Lov. Indtil en saadan Lov udkommer, ordnes det nærmere af Finansministeren ved et Regulativ“ o. s. v. Nu forekommer det mig aldeles utvivlsomt, at Bygningsinspektørerne maa henregnes til Embedsmændenes Klasse og ikke til Bestillingsmændenes Klasse, og jeg vil tillade

mig at tilføje, at for saa vidt jeg eller Regeringen ikke var gaaet ud fra den Forudsætning, saa maatte man her have foreslaaet en Understøttelse, som var foreslaaet til Bestillingsmændene, og ikke en Pension, tilbøjet ved særlig Lov. Altsaa, jeg erkender ikke, at den Argumentation, der er fremkommen fra det ærede Udvalgs Side, er rigtig. Derved slutter man Bygningsinspektørerne ned i Bestillingsmændenes Klasse, hvilket aldrig har været paatænt. Man vilde ikke gøre Stillingen fast den Gang, men det var af ganske andre Grunde. Vilde man i det hele have ordnet Forholdet, havde man ganske sikkert gjort dem til Embedsmænd og ikke til Bestillingsmænd. Altsaa Argumentationen tror jeg ikke er rigtig eller slaar til, men hvad Realiteten angaar, tillader jeg mig atter at gentage, at da der ikke er noget Lovmæssigt Krav paa Pension for den vedkommende, saa maa det være et Skøn fra Lovgivningens Side, hvorledes den skal ansættes, og i saa Henseende kan jeg ikke gøre nogen Modstand mod den Pension, her er foreslaaet bevilget, men jeg tror altsaa ikke, at den Argumentation, som findes i Betænkningen, og som den ærede Ordfører her gentog, er rigtig; at man er kommet til et saadant Resultat, som man er, er en ganske anden Sag.

Ordføreren (Lauber).

Som det fremgaar af selve Lovforslaget, blev det først og fremmest truffet den Aftale, som den ærede Indenrigsminister nylig omtalte, at Rigsdagen skulde lade Bygningsinspektøren udgaa af Loven af 1871. Dernæst er der truffet en anden Aftale, nemlig i Finansudvalget. Det hedder i Anmærkningerne til Lovforslaget, at Statsraad Herholdt har ikke haft fast ministeriel Udnævnelser til Embedet, men ikkun Konstitution; det skyldes alene et Tilfælde, som af Indenrigsministeren er givet Rigsdagen om, at Ministeriet for at lette en endelig Ordning af Bygningsadministrationen vilde besætte Bygningsinspektorerne ved Konstitution. Det sidste Punkt har Udvalget ment at burde se bort fra, men ikke det første. Udvalget har ikke anset det for rigtig at betragte Statsfunktionærer, som ikke ved Lov vare erkendte for at være kongelige Embedsmænd, som saadanne. Ud fra denne Grundsatning har Udvalget argumenteret. Dersom den paagældende Embedsmand havde været ministerielt ansat, saa maatte efter de sædvanlige Regler en Afkortelse af 5 pCt. have fundet Sted i Lønningen. Det har den højtærede Minister heller ikke modsagt. Dersom den havde fundet Sted, maatte der ske en Nedgang af 420 Kr. i Pensionen,